

MATERIALE & ECHIPAMENT

Caiete și pixuri

Procedura pas cu pas

Începeți un exercițiu de documentare bibliografică despre ustensilele politice (strategii, Convenții, etc.) corelate cu protejarea Mărilor Regionale ale Europei împotriva poluării.

Puteți să vă împărțiți în cinci grupuri și să alegeți să lucrați asupra uneia dintre cele 5 ustensile politice diferite, mai exact: Convenția de la Barcelona, Convenția de la București, Convenția OSPAR, Convenția de la Helsinki și cea mai recentă, Directiva Marină
Folosiți informațiile din căsuțele text ca punct de plecare și continuați prin documentare pe Internet.

Va trebui să căutați informații despre următoarele subiecte:

Care sunt scopurile generale ale Convenției/strategiei? Acestea au legătură cu monitorizarea cantității de deșeuri, cu aplicarea legii sau cu ambele?

Care sunt țările implicate?

Ce fel de ecosisteme sunt implicate: de coastă, marin sau bentic?

Care sunt obiectivele măsurabile ale Convenției/strategiei și până când trebuie să fie realizate?

Care sunt mecanismele la nivel regional pentru monitorizarea implementărilor?

Care sunt activitățile majore înregistrate până acum? Care sunt rezultatele acestora?

Dar ce rămâne cu țara voastră: în ce regiune este situată? A semnat cumva Convenția Regională respectivă?

Adunați informații despre ustensilele politice relevante – legislație, cadru și planuri de acțiune – pe care țara voastră le-a pus în aplicare pentru a se conforma cu cerințele Convenției Marine Regionale respective. Adunați informații asemănătoare cu cele pe care le-ați colectat despre ustensila politică regională.

Extensii

Realizați un sondaj la scară redusă care vizează publicul țintă ex. proprietarii magazinelor de pe plajă, pescari, administratorii portului, muncitorii de pe vasele comerciale și de croazieră, pentru a verifica dacă oamenii conștientizează Convențiile semnate de țara voastră. În cazul în care aflați că aceștia nu sunt bine informați, gândiți-vă la o activitate pe care o puteți desfășura pentru a-i informa și sensibiliza asupra subiectului.

POLITICI PENTRU COMBATEREA DEȘEURILOR MARINE

În această activitate, învățăceii se vor documenta asupra politicilor de mare importanță deja existente care au legătură cu protecția mărilor regionale din Europa împotriva poluării. Vor identifica elemente precum scopuri, țări implicate, ecosistemele asupra cărora se concentrează, puncte de referință și activități..

MATERII

Științe sociale, limbi străine, ecologie

NIVEL

14-15 ani

DURATA

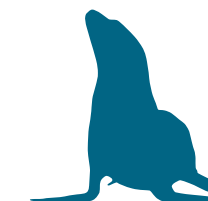
90 minute

OBIECTIVE

- Conștientizarea inițiativelor Uniunii Europene și a celor regionale împotriva deșeurilor marine.
- Conștientizarea faptului că deșeurile marine sunt o problemă transnațională.

RESURSE

Directiva Marină (MSFD): <http://ec.europa.eu/environment/water/marine>
 Convenția de la Barcelona: www.unepmap.org Convenția de la București: www.blacksea-commission.org
 Convenția de la Helsinki: www.helcom.fi Convenția OSPAR: www.ospar.org
 Convenția MARPOL: www.imo.org/About/Conventions/ListOfConventions/Pages/International-Convention-for-the-Prevention-of-Pollution-from-Ships-%28MARPOL%29.aspx
 Convenția de la Basel: www.basel.int
 Convenția UNCLOS: www.un.org/depts/los/convention_agreements/convention_overview_convention.htm

O legislație potrivită este un ingredient indispensabil a unei mai mari cutii cu unelte de care avem nevoie pentru a trata problema deșeurilor marine. În plus, datorită naturii globale a problemei, legislația internațională este de asemenea importantă. Cadrul legal care este voluminos și complex, fiind compus din reglementări globale, regionale, naționale și legale care acoperă în același timp sursele marine și terestre. În ciuda multitudinii de resurse, când vine vorba de punerea în aplicare a reglementărilor încep problemele...

La nivelul Uniunii Europene

Directiva Marină (MSFD)

Directiva, adoptată în 2008, este un instrument legal de bază care asigură o platformă pentru punerea în practică a acțiunilor de-a lungul Europei pentru combaterea deșeurilor marine. Aceasta are scopul de a proteja cu mai multă eficiență mediul marin de pe cuprinsul Europei și de a dobândi un bun statut ecologic al mărilor sale până în 2020. Statelor Membre li se solicită dezvoltarea unei proprii Strategii marine, în relație cu cei 11 „descriptori” (unul fiind despre deșeurile marine). Aceasta trebuie să conțină (A) o evaluare detaliată a stării mediului (B) o definiție a unui „bun statut ecologic” și (C) obiective ecologice precise și programe de monitorizare. În 2012, Statele Membre au evaluat starea mediului din regiunile lor marine respective, au identificat presiunile principale și au stabilit obiective și indicatori de monitorizare. Până în 2015, va trebui să dezvolte programe și măsuri pentru a dobândi sau menține „un bun statut ecologic”. Pentru a ajunge la obiectivele din 2020 va fi nevoie de o abordare coerentă și coordonată și din partea țărilor vecine.

Având în vedere faptul că deșeurile marine au apărut ca o problemă de importanță majoră în MSFD, în 2010 a fost format un grup de lucru tehnic pentru a sprijini Statele Membre care se confruntă cu ele. Mai exact, s-a realizat o verificare a statutului deșeurilor marine, inclusiv a surselor, tendințelor și a impactului; necesitățile pentru cercetare și informațiile lipsă au fost identificate și au fost create directive pentru a asista Statele Membre în armonizarea programelor de monitorizare pentru deșeurii marine.

Pe lângă MSFD, există numeroase ustensile relevante ale politicii UE care menționează deșeurile marine, precum Directivele asupra: Deșeurilor, Ambalajelor, Gropilor de Gunoi, Facilităților de Primire în Porturi, Apei, Apei de Baie, etc.

La nivelul mărilor europene regionale...

Convenția de la Barcelona (Marea Mediterană)
Convenția pentru Protecția Mediului Marine și al Regiunii de Coastă a Mediteranei, cunoscută ca „Convenția de la Barcelona” a fost adoptată de 22 țări mediteranene având scopul de a proteja mediul marin și de coastă mediteranean și îmbunătățirea planurilor regionale și naționale pentru dobândirea dezvoltării durabile. Convenția a fost adoptată în 1976 și modificată la forma actuală în 1995. De-a lungul timpului, scopul inițial al Convenției a fost extins pentru a include planificarea și management-ul integral al regiunii de coastă. Convenția de la Barcelona a dat naștere la șapte protocoale care se adresează problemelor de protecție specifică a mediului înconjurător din Marea Mediterană. „Protocolul pentru Surse Terestre & Activități” recunoaște în mod explicit importanța tratării problemei deșeurilor marine, pe când celelalte protocoale au de asemenea implicații directe sau indirecte legate de management-ul deșeurilor marine. În 2012, a fost adoptat un „Cadrul Strategic pentru management-ul Deșeurilor Marine” și un „Plan pentru Acțiuni Regionale împotriva Deșeurilor Marine” este elaborat în prezent, care este obligatoriu în mod legal de către Părțile Contractante ale Convenției.

Convenția de la București (Marea Neagră)
Convenția pentru Protejarea Mării Negre împotriva poluării, cunoscută ca „Convenția de la București” a fost semnată în București în 1992, și adoptată în 1994. Există șase Părți Contractante ale Convenției. Convenția de la București are scopul de a combate poluare provenind din surse terestre și transport maritim, de a dobândi un management durabil al resurselor marine vii și de a urmări dezvoltarea durabilă. Cadrul de bază al înțelegerii include trei Protocoale, care se ocupă cu poluarea din surse terestre, aruncarea deșeurilor și accidente din scurgeri de petrol, etc. Până acum, nu există instrumente legale specifice pentru management-ul deșeurilor marine în mediul marin și de coastă, deoarece problema nu este nici acceptată la scară mare, nici recunoscută în bazinul Mării Negre. Totuși, noul „Protocol pentru Protecția Mediului Marin al Mării Negre împotriva Surselor și Activităților Terestre”, deși nu a fost pus în aplicare, este de mare importanță pentru că include deșeurile marine în lista materialelor riscante.

Convenția de la Helsinki (Marea Baltică)
În 1974, toate sursele de poluare din apropierea Mării Baltice au devenit subiectul unei singure convenții, semnate de toate țările riverane. Așa-numita „Convenție de la Helsinki”, pentru Protecția Mediului Marin din Zona Mării Baltice, a fost pusă în aplicare în 1980. În lumina schimbărilor politice din Europa, versiunea sa îmbunătățită a fost semnată în 1992 de către toate statele Mării Baltice și Comunității Europene și adoptată în 2000. Convenția are scopul de a reduce poluarea Mării Baltice cauzată de descărcările prin râuri, estuare, canale de scurgere și conducte de petrol, aruncarea deșeurilor în mare și operațiunile de transport maritim, dar și de poluanții duși pe calea aerului. Părțile Contractante au adoptat o serie de recomandări pentru protejarea mediului marin care sunt legate direct sau indirect de deșeurile marine. Până recent, deșeurile marine nu au fost văzute ca o problemă majoră în bazinul Mării Baltice, datorită lipsei studiilor bazate pe informații de încredere și comparabile asupra problemei. Cu toate acestea, problema deșeurilor marine își ia avânt încetul cu încetul.

Convenția OSPAR (nord-estul Oceanului Atlantic)
Convenția pentru Protejarea mediului marin din nord-estul Oceanului Atlantic, așa-numita Convenție OSPAR, a fost adoptată în 1992 și a intrat în vigoare în 1998. Aceasta

reprezintă o combinație și o îmbunătățire a Convenției de la Oslo (1972) împotriva aruncării deșeurilor în mare și a celei de la Paris (1974) legată de sursele terestre de poluare a mărilor și oceanelor. Convenția OSPAR se preocupă cu poluarea din surse terestre, poluarea prin aruncare a deșeurilor în mare sau incinerare, poluarea din surse din largul mării, dar și cu evaluarea calității mediului marin. OSPAR și predecesorii săi au o veche tradiție de adresare a problemei deșeurilor marine. Deșeurile marine constituie o componentă de bază a programului de monitorizare și evaluare a Convenției, care susține măsuri directe de reducere a acestora prin inițiativa „Pescarii de gunoaie”.

La nivel global...

Există o mare varietate de Convenții Internaționale care includ în mod direct sau indirect considerații asupra deșeurilor marine. Cea mai importantă este Convenția Internațională pentru Prevenirea Poluării din Vapoare (MARPOL), în special Anexa V care se preocupă în mod specific cu prevenirea poluării cu deșeuri. Aceasta se aplică vaselor de pescuit și de plăcere, dar și celor comerciale. Convenția de la Londra pentru Prevenirea Poluării Marine prin Aruncarea Deșeurilor și a Altor Substanțe are ca scop management-ul tuturor surselor de poluare marină, prin prevenirea aruncării deșeurilor în mare. Alte convenții importante sunt Convenția de la Basel și Convenția Națiunilor Unite asupra Legii Mării (UNCLOS) care au ca scop management-ul resurselor marine.

Cum legile anti-fumat au dus la creșterea mucerii de țigară în stradă?

Recente Interdicțiile privind fumatul în interior, în multe țări fumătorii s-au „mutat” afară. Fumatul în stradă, în parcuri, în mașini fără scrumiere a dus creșterea numărului de mucuri care ajung în cele din urmă în mare prin furtuni și drenări. Cu alte cuvinte, există un decalaj între gradul de aplicare a legilor (anti-fumat vs anti-gunoaiele) în detrimentul mediului. În afară de rectificarea aceasta, sensibilizarea și educarea publicului, împreună cu strategii de prevenire, cum ar fi promovarea scrumierelor portabile și instalarea recipientelor la punctele de tranziție, poate ajuta la reducerea acestora. În orice caz, fumatul nu este deloc este cea mai bună soluție pentru sănătatea oamenilor și a mediului.

